

Το Βελούχι

Όργανο Επικοινωνίας των Απανταχού Νεοχωριτών • Αύγουστος 2022 • 21ος χρόνος • Αρ. Φύλλου 77 • Διανέμεται δωρεάν

ΠΕΡΙ ΣΥΛ-ΛΟΓΟΥ

Γράφει η Χάιλα Μερσίνη

Ενα πολύ δημιουργικό διάστημα κλείνει με το παρόν τεύχος της εφημερίδας. Ένα διάστημα, κατά το οποίο έγιναν πολλά έργα από πλευράς Συνδέσμου. Κατασκευές οι οποίες ομόρφυναν τον χώρο, όπως οι κάδοι, έργα που έδωσαν ζωντάνια, όπως τα τρενάκια και ενδεχομένως να αποτελέσουν και σημείο αναφοράς για φωτογραφικό υλικό, έργα μεγάλης σημασίας καθώς βάψαμε τα παγκάκια στον Άμπλα και τις κολώνες σχεδόν σε όλο το χωριό.

Κι έρχονται κι άλλα! Όρεξη, μεράκι, καλή διάθεση να υπάρχει κι όλα θα γίνουν, ο καθένας μπορεί να προσφέρει από το μετερίζι του, μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία. Το σημαντικό είναι να υπάρχει συλλογικότητα και να γίνεται δουλειά.

Εκδίδοντας το παρόν φύλλο της εφημερίδας μας, το οποίο κρατάτε στα χέρια σας, με χαρά βλέπουμε ότι κάτι αλλάζει! Υπάρχουν κείμενα, υπάρχουν πρωτοβουλία. Πάντα όμως θα θέλουμε κι άλλη! Θέλουμε την πινελιά όλων, αλλά κυρίως των νέων παιδιών. Να δουν με τα δικά τους μάτια ότι δεν είναι δύσκολο ή ακατόρθωτο.

Χαρήκαμε όλοι σαν μικρά παιδιά το Πάσχα, διότι το όμορφο χωριό μας γέμισε με κόσμο, γέμισε με μικρά και μεγάλα παιδιά. Γέμισαν τα σπίτια και ευωδίασαν τα δρομάκια.

Παρόλο που η ατμόσφαιρα του πένθους ήταν ακόμα νωπή λόγω του χαμού του Γιώργου. Τα λόγια είναι περιττά και οι σκέψεις όλων μας σε τέτοιες περιπτώσεις είναι στην οικογένεια, στους ανθρώπους του.

Και σε αυτό όμως θα είμαστε όλοι μαζί! Όπως πάντα άλλωστε.

Πολλές και όμορφες οι εκδηλώσεις που ετοιμάστηκαν από όλα τα μέλη του Συνδέσμου και φέτος. Κάναμε την μέγιστη δυνατή προσπάθεια τηρουμένων των συνθηκών και έχουμε στήσει ένα πρόγραμμα εκτόνωσης, διασκέδασης με απώτερο σκοπό να βρεθούμε όλοι μαζί κάτω από τον πλάτανο!

Σας περιμένουμε όλους κι ελπίζουμε να συνδράμετε την προσπάθειά μας!

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γράφει η Αγγελική
Δημοπούλου - Μανιού

Ήταν Αύγουστος του 2020. Βρισκόμουν στο χωριό μου το Νεοχώρι Τυμφρηστού και καθόμουν στην αυλή του σπιτιού μου. Αντικρίζοντας την πλατεία του χωριού, μια ξαφνική βαθιά νοσταλγία με συνεπήρε. Το μυαλό μου φτερούγισε πολλά χρόνια πίσω, στα χρόνια της νιότης μου, τα χρόνια της δεκαετίας του 1950, στην νεολαία εκείνης της εποχής, μέσα στην οποία άνθιζα κι εγώ. Κανείς δεν θα αναρωτηθεί πως θυμάμαι τις λεπτομέρειες που θα αφηγηθώ, γιατί όλοι γνωρίζουμε πόσο ανεξίτηλα χαράσσονται στην μνήμη μας οι εμπειρίες της εφηβείας μας. Η νεολαία μας, δηλαδή τα παιδιά που πηγαίναμε μαζί στο γυμνάσιο, ήταν ιδιαίτερα δραστήρια και δημιουργική. Ήταν ο Κώστας, ο Άγγελος και η Κατίνα Ελεφάντη, η Σαββούλα και ο Παντελής Σιούλας, η Κούλα Αποστολοπούλου, η Ανθή Κρέτση, ο Ηρακλής και ο Κώστας Σακελλάρης, ο Γιώργος Κουράντος, η Βάσω Δεδούση, ο Χρήστος και ο Γιάννης Κουτάς. Ελπίζω να μην με παρεξηγήσουν όσοι δεν τους θυμάμαι.

Οι μέρες ήταν όλες γεμάτες από εκδηλώσεις. Θυμάμαι τις εκδρομές στους μαγευτικούς «Πλατάνους», όπου ενώ φτιάχναμε και κρεμάγαμε κούνιες από τα θεόρατα πλατάνια, το ψιθύρισμα των πηγών κρατούσε σιγόντο στην μουσική που ακούγαμε από ένα τρανζιστοράκι, τεχνολογία αιχμής για την εποχή εκείνη!

Κάποτε, αποφασίσαμε να παίξουμε θέατρο. Διαλέξαμε την κωμωδία του Μισιτζή, «Ο Φιάκας», καθώς και άλλα σκετς. Κάτω από την καθοδήγηση του δασκάλου μας του Βασίλη Αποστολόπουλου, κάναμε τις πρόβες σε μια μικρή αίθουσα του σχολείου. Με πενιχρά μέσα στήσαμε την σκηνή μπροστά στις Θεμιστοκλήνας το σπίτι (νυν οικία Γαλατά), στην άκρη της πλατείας. Η σκηνή αποτελούνταν από σανίδια στηριγμένα επάνω σε κασόνια και ντυμένη με ποικιλόχρωμες κουβέρτες -κάτι σαν το τσαντίρι του Καραγκιόζη δηλαδή. Το όλο εγχείρημα μας είχε συνεπάρεϊ γι' αυτό και δουλεύαμε με όρεξη και ενθουσιασμό.

Η ημέρα έφτασε και η πλατεία γέμισε από σύσσωμο το χωριό που κουβάλησαν και τις καρέκλες τους. Ούτε κουδούνι χτύπησε, ούτε φώτα άναψαν. Τραβήξαμε απλά τις κουβέρτες και η παράσταση άρχισε, μέσα σε θερμά χειροκροτήματα,

με τραγούδια και παραδοσιακούς χορούς από όλα τα κορίτσια. Η αδελφή μου η Ασπασία και γώ τραγουδήσαμε το τραγούδι της Βέμπο, «Χωριό μου χωριουδάκι μου και πατρικό σπιτάκι μου». Ακολούθησε η κωμωδία «Ο Φιάκας» με διανομή, Κούλα Αποστολοπούλου, Άγγελος Ελεφάντης και Αγγελική Μανιού. Στην συνέχεια, άλλα παιδιά παίζανε διάφορα σκετς.

Σε όλα τα σπίτια κάναμε πάρτυ που τα διοργάνωνε ο Γιώργος Κουράντος. Είμασταν πολύ αγαπημένοι και δεν παρεξηγούμασταν ποτέ. Περιμέναμε όλοι πότε θα έλθει το καλοκαίρι για να ξαναταμώσουμε στις διακοπές μας στο χωριό.

Η παρέα αυτή λιγότεψε. Μέσα στα έντονα συναισθήματα που μου προκαλούν αυτές οι αναμνήσεις, δεν μπορώ να απομονώσω την θλίψη μου για τους εκλιπόντες πολυαγαπημένους μου συμμαθητές.

Μακάρι όσοι απομείναμε, να μπορούμε να αναπολούμε την γλύκα της νιότης μας.

Εκδηλώσεις Αυγούστου 2022

• Στις 13 Αυγούστου 2022, ημέρα Σάββατο και ώρα 18:30 θα πραγματοποιηθεί στην πλατεία της εκκλησίας σεμινάριο πρώτων βοηθειών

• Στις 14 Αυγούστου 2022, ημέρα Κυριακή και ώρα 11:00 θα πραγματοποιηθεί η ετήσια γενική συνέλευση του Συνδέσμου

• Στις 14 Αυγούστου 2022, ημέρα Κυριακή και ώρα 19:00 θα γίνει πάρτυ για μικρούς...αλλά και μεγάλους στην πλατεία της εκκλησίας. Μουσική, χορός, face painting, και πολλά δωράκια!

• Στις 15 Αυγούστου 2022, ημέρα Δευτέρα και ώρα 21:00 ο σύλλογος θα διοργανώσει μια όμορφη βραδιά για όλους με φαγητό και ποτό στην πλατεία της εκκλησίας. Θα υπάρχει και λαχειοφόρος αγορά!

Επίσης ο σύλλογος: θα διοργανώσει «αγώνες» δηλωτής με έπαθλο ένα ζωγραφιστό ξύλινο τραπέζι. Όσα παιδιά επιθυμούν να παίξουν μπάσκετ ή βόλεϊ, να ζητήσουν τις μπάλες και το φιλέ

Μας κάνει υπερήφανους με τα έργα του

Είναι τόσο σημαντικό και σπουδαίο, άνθρωποι του χωριού, φίλοι μας, μικροί ή μεγάλοι να παρουσιάζουν ένα αξιοσημείωτο και συνάμα τιμητικό έργο γενικότερα στο βίο τους αλλά και ως προσωπική καταξίωση.

Ένα τέτοιο έργο ανήκει στον

Θεόδωρο Δημόπουλο. Φοιτητή της Σχολής Καλών Τεχνών, ένα νέο παλικάρι, το οποίο μας κάνει υπερήφανους με τα έργα του, τα οποία παρουσιάζονται στην έντυπη έκδοση της εφημερίδας «Το Βήμα της Κυριακής».

Πρόκειται για μια υπέροχη και αξία πρωτοβουλία, δίνοντας βήμα σε νέα παιδιά να μιλήσουν για τον τόπο τους. Γίνονται οι ίδιοι αρθρογράφοι προωθώντας είτε τις ομορφιές, είτε τα προβλήματα που μπορεί να έχει ένας τόπος.

Η συμβολή του Θεοδώρη είναι καθοριστική, καθώς «ντύνει» με εικόνα, και συγκεκριμένα με την ζωγραφική τέχνη το έντυπο.

Ενδεικτικά σας παρουσιάζουμε το «Βήμα της Τήνου» στις 22 Μαΐου 2022 και το «Βήμα της Λευκάδας» στις 12 Ιουνίου 2022, στα οποία έχει την καλλιτεχνική επιμέλεια του εξωφύλλου.

Ευχόμαστε ολόψυχα τα καλύτερα! Και εις ανώτερα!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Έφυγαν από κοντά μας

- Γιώργος Κων. Αναγνώστου
- Αθηνά Αποστολοπούλου- Βυτάνου
Συλληπητήρια στην οικογένειά τους!

Γεννήσεις

- Η Μελισσιανού Ευαγγελία κι ο Σταύρος Μιχόπουλος απέκτησαν κοριτσάκι
Να σας ζήσει!

Βαφτίσεις

- Η Κλεονίκη Αγγελακοπούλου κι ο Γιάννης Μπάκας βάφτισαν το αγοράκι τους στον Άγιο Αχιλλείο Λάρισας. Και το όνομα αυτού Ζήσης!
- Η Κατερίνα Τσιαξίρη κι ο Φώτης Παπάς βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Και το όνομα αυτής Εύα!
Να σας ζήσουν οι νεοφώτιστοι!

Γάμοι

- Η Κατερίνα Τσιαξίρη και ο Φώτης Παπάς παντρεύτηκαν στην Αθήνα
Να ζήσετε ευτυχισμένοι!

Αποφοίτηση

- Η Τσιλίκα Αναστασία αποφοίτησε από το Τμήμα Γεωπονίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Καλαμάτα

Το Βελούχι

Έκδοση του Συνδέσμου Απανταχού Νεοχωριτών
«Παναγία η Γλυκοφιλούσα»

Ιδιοκτήτης

Σύνδεσμος Νεοχωριτών Τυμφρηστού Φθιώτιδας

Στοιχεία επικοινωνίας

Για οποιαδήποτε παρατήρηση, επισήμανση, αλλαγή διεύθυνσης ή αποστολή κειμένων επικοινωνήστε στα τηλέφωνα **6984731655** (Μερίνη) και στο **6973245900** (Στεφανία) καθώς και στο email chailamr@windowslive.com

Δημιουργία • Εκτύπωση • Συσχευασία
ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ α.ε. • Ηρώων 3, Λαμία

Εργασίες συνδέσμου

Πολλές και όμορφες οι εργασίες που γίνονται στο χωριό μας! Αρχής γενομένης το Πάσχα, με τις υπέροχες **πασχαλιάντικες κατασκευές**. Αυγουλάκια, κουνελάκια και πασχαλίτσες στόλισαν τους δρόμους, τα κύρια σημεία και μερικές αυλές.

Στη συνέχεια, το **μπάσκετ** καθαρίστηκε, βάφτηκαν και άλλαξαν τα στεφάνια, αλλά έγινε κι η απαραίτητη διαγράμμιση. Κατασκευάστηκαν όμορφα **τρενάκια** με λουλούδια, τα οποία περιμένουν μικρούς και μεγάλους για φωτογραφίες. Άλλαξαν οι κλασικοί **κάδοι** στην πλατεία Φιλίας και την θέση τους πήραν χαριτωμένες αρκουδίτσες.

Βάφτηκαν όλες οι **κολώνες** στον δρόμο προς τον Άμπλα αλλά και σε άλλα σημεία του χωριού.

Σειρά είχαν τα **παγκάκια στον Άμπλα**, έτοιμα να υποδεχτούν όλους τους Νεοχωριτίτες για να απολαύσουν τη δροσιά!

Όλα τα παραπάνω έργα, έγιναν με πρωτοβουλία των μελών του Συνδέσμου και προσωπική εργασία του μέλους του Συνδέσμου **Γιώργου Κουτσιούμπα** τον οποίο ευχαριστούμε θερμά!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι επιθυμούν να αποστέλλουν άρθρα για την εφημερίδα, να δημοσιεύουν κοινωνικά γεγονότα (γάμοι, βαπτίσεις, θανάτους, αποφοιτήσεις κλπ.), έχουν οποιοδήποτε πρόβλημα με την αποστολή της εφημερίδας ή θέλουν να δηλώσουν αλλαγή διεύθυνσης μπορούν να επικοινωνούν στο 6984731655 ή να αποστέλλουν το κείμενο στο chailamr@windowslive.com

Τέλος, για όσους επιθυμούν να καταθέτουν χρηματικό ποσό μέσω τραπεζής, ο λογαριασμός στην τράπεζα Πειραιώς είναι:

5044-094071-254

Αντίο φίλε μας

Γιώργο "MadMaster"
Τι να πει κανείς;
Τι να γράψει κάποιος;
Δεν υπάρχουν λόγια.
Μόνο θλίψη και πόνος.

Υπάρχουν όμως και οι αναμνήσεις από τις υπέροχες στιγμές που ζήσαμε από μικρά παιδιά σε αυτό το χωριό.

Στιγμές που δημιουργήσαμε εσύ με τα πάρτυ στο Αναγνωσταίκο υπόγειο, στον Άμπλα, στην πλατεία, με τις νυχτερινές βόλτες και τη μουσική να παίζει στην Αγία Παρασκευή, στο ξέφωτο, στις δυο στράτες.

Γιατί ήσουν η ψυχή της παρέας και θα παραμείνεις η ψυχή της ακόμα και από εκεί επάνω.

Η ηρεμία σου ήταν χαρακτηριστική πάντα, αλήθεια, δε σε θυμόμαστε ποτέ θυμωμένο, πάντα ευγενικός και κύριος, ένας άνθρωπος από τους λίγους.

Γνώρισες τη Βασούλα, ήρθες στο χωριό και αμέσως έγινε μέλος της παρέας σαν να τη γνωρίζαμε από χρόνια και θα παραμείνει πάντα μαζί με τα παιδιά σου οικογένειά μας.

Πολέμησες σαν το λιοντάρι αλλά δεν τα κατάφερες, δυστυχώς.

Κάποια στιγμή θα ξαναβρεθούμε όλοι, να βάζεις μουσική σε κάποιο πάρτυ σαν εκείνα.

Θα σε θυμόμαστε για πάντα.
Καλό ταξίδι Γιώργο, φίλε μας αγαπημένε.

Οι φίλοι σου από το χωριό.

Για τον Γιώργο...

Γράφει η Χάιλα Μερσίνη

Σαν κεραυνός έπεσε στο κεφάλι μου η είδηση ένα βράδυ Δευτέρας. Τα λόγια χάθηκαν, η φωνή έσπασε, τα δάκρυα κύλησαν και ένα αναπάντητο γιατί που σε κατατρώνει έφτασε να γίνει κόμπος στο λαιμό.

Όσο και να περιμένεις έναν θάνατο, ποτέ δεν είσαι έτοιμος. Σαν να είμαστε αθάνατοι και να μην «φεύγουμε».

Ο Γιώργος ήταν αυτό που λέμε «καλή πάστα» ανθρώπου. Ήρεμος, ευγενικός, εγκάρδιος με όλους. Με μια υπέροχη οικογένεια. Μια πολύ γλυκιά σύζυγο και δύο αξιόλογα παιδιά.

Τον γνώρισα μέσω της παρέας...των μεγάλων, όπως συνηθίζουμε να αποκαλούμε την παρέα του. Μας μάθαινε μουσικές, συγκροτήματα! Δεν ξεχνώ ούτε τις μουσικές κυρίως συζητήσεις στον Άμπλα, ούτε την περιβόητη βόλτα με τον φορητό υπολογιστή στο χέρι, ξημερώματα. Δεν ξεχνώ το αληθινό χαμόγελο που έβγαине αβίαστα, ούτε την ψυχραιμία που έβλεπες ότι τον διακατείχε. Εκφράζω τα ειλικρινή συλλυπητήριά μου στην οικογένειά του. Ο Γιώργος δεν «έφυγε». Ταξίδεψε σε έναν παράδεισο γεμάτο μουσικές με αποσκευές τα χαμόγελα των παιδιών του, της Βασιλικής και τις δικές μας θύμησες...

Η Τραγική πορεία

Γράφει ο Γιώργος Μαρκόπουλος
Τέως Διευθυντής Αγροτικής Τράπεζας

«**Μ**ετά από την εντολή του στρατού όλα τα ορεινά χωριά να εκκενώσουν, έπρεπε να φύγουμε. Όλοι οι συγχωριανοί ανάστατοι προσπαθούν να πάρουν όσα πράγματα υπάρχουντα ήταν δυνατόν να κουβαλήσουν, κινήσαμε για το άγνωστο. Δεν ήμασταν μόνοι, επρόκειτο για μια τραγική πομπή. Κατάφορτα κάρρα με τα μουλάρια ζαλωμένα με την ομίχλη του φθινοπώρου. Οι πρώτες βαριές στάλες της βροχής ανάγκασαν τον πατέρα μου να πει στην μητέρα μου Μαργαρίτα πως τα μαλλιά μου γέμισαν νερά.

Την ημέρα εκείνη, ύστερα από επτάμιση ώρες δρόμου φτάσαμε στον Άη-Γιώργη. Μας φίλεψαν φρέσκα στραγάλια ανάμεικτα με σταφίδες και ήπιαμε νερό. Ήμουν δέκα χρονών όταν άρχισε η **Τραγική Πορεία**. Μαθητές δημοτικού. Κι όταν επιστρέψαμε στο χωριό μετά από χρόνια ήμασταν έφηβοι. Ο πατέρας μου είχε τόση δύναμη, που κανείς δεν ήξερε ακριβώς από που πήγαζε αυτή η αίσθηση να κάνει το σωστό, να στηρίζει την οικογένειά του. Και το βράδυ να πέφτει για ύπνο πάντα πιο ανάλαφρος. Αφού η ζωή συνεχίζεται στα μεγάλα και τα βασικά.

Οι περισσότεροι συγχωριανοί πήγαν στη Λαμία, εμείς αφού πήραμε το τρένο, ήρθαμε στην Αθήνα. Έτσι ξεκινήσαμε μια νέα εποχή. Ο πατέρας γνώστης της Αγγλικής μετά από χρόνια στην Αμερική, προσελήφθη από μια μεγάλη εταιρεία ως μεταφραστής. Ήμουν περήφανη για εκείνον, αφού ήταν νικητής της προσπάθειας και θα παραμείνω περήφανη ως τον θάνατό του και πέρα απ' αυτόν.

Μέχρι η ιστορία να πάρει τις αποφάσεις της για τον Εμφύλιο Πόλεμο που αναμφίβολα ήταν μια εξαιρετικά τραυματική στιγμή στην Ελληνική Ιστορία του 20ου αιώνα. Το ανθρώπινο κόστος έφτασε σε 40.000 νεκρούς πλέον τους εκτελεσμένους 3500».

Μικρά παιδιά στον προσφυγικό συνοικισμό της Ξηριώτισσας στη Λαμία

Γράφει η Χάιλα Σοφία

Η κλιματική αλλαγή είναι ένα φαινόμενο ορατό πλέον σε όλους με αισθητές επιπτώσεις. Παρατεταμένες περιόδους ξηρασίας, συχνές και έντονες καταιγίδες, κεραυνοί, πλημμύρες, αυξημένες ημέρες καύσωνα και περισσότερες μέγα-πυρκαγιές μαρτυρούν την μεταβολή του κλίματος. Η πιο άμεση και ραγδαία επίπτωση της κλιματικής αλλαγής στα μεσογειακά δάση αφορά στις δασικές πυρκαγιές. Η αύξηση της συχνότητας και της έντασης των πυρκαγιών, καθώς και της έκτασης των καμένων εκτάσεων, ευνοείται από τις συνθήκες ξηρασίας, τις παρατεταμένες περιόδους υψηλών θερμοκρασιών και τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Πρόσφατη μελέτη έδειξε ότι αναμένεται να αλλάξει δραματικά ο χάρτης της χώρας μας μέχρι το τέλος του αιώνα που διανύουμε, λόγω της κλιματικής αλλαγής, με τις ημέρες καύσωνα να πενταπλασιάζονται μέχρι το 2100 και τα δάση μας να αντιμετωπίζουν άμεση απειλή πυρκαγιάς για 30 επιπλέον μέρες σε σχέση με σήμερα. Οι περιοχές που θα επηρεαστούν περισσότερο είναι η Ανατολική Στερεά, η Εύβοια, η Θεσσαλία, καθώς και τα νησιά του Αιγαίου και η Κρήτη.

Από την **1η Μαΐου** ως την **31η Οκτωβρίου** κάθε έτους ξεκινάει η αντιπυρική περίοδος που διαρκεί 6 μήνες. Καθ' όλη τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου **απαγορεύεται** το άναμμα φωτιάς στην ύπαιθρο, κάψιμο σκουπιδιών ή ξερών χόρτων, καλαμιών και κλαδιών, οι υπαίθριες ψησταριές στα δάση ή σε χώρους που υπάρχουν ξερά χόρτα, οι εργασίες που ενδέχεται να προκαλέσουν πυρκαγιά (π.χ. ηλεκτροκολλήσεις, χρήση τροχού ή άλλου εργαλείου που δημιουργεί σπινθήρες), τα αναμμένα τσιγάρα, τα πεταμένα σκουπίδια. Πάντα **συμμορφωνόμαστε** με τις απαγορευτικές πινακίδες πρόσβασης στο δάσος, σε περιόδους υψηλού κινδύνου όπως επίσης **ακολουθούμε πιστά** τις οδηγίες του Πυροσβεστικού Σώματος. (τηλ: 199)

Εμείς ως πολίτες μπορούμε να συνεισφέρουμε σημαντικά στην **πρόληψη** των πυρκαγιών με ενέργειες που γίνονται πριν την έναρξη της πυρκαγιάς με σκοπό τη μείωση ή εξάλειψη της πιθανότητας εκδήλωσης πυρκαγιών, τη μείωση της πιθανότητας εξάπλωσης πυρκαγιάς, τη μείωση των καταστροφών σε περίπτωση πυρκαγιάς. Αν το σπίτι μας βρίσκεται μέσα στο δάσος

Τα δάση μας φωνάζουν SOS

πρέπει να:

- **Δημιουργήσουμε** μια αντιπυρική ζώνη γύρω από το σπίτι καθαρίζοντας σε ακτίνα τουλάχιστον 10 μέτρων τα ξερά χόρτα και φύλλα, τις πευκοβελόνες και τα κλαδιά.
- **Κλαδέψουμε** τα δένδρα μέχρι το ύψος των 3 μέτρων, ανάλογα με την ηλικία και την κατάστασή τους.
- **Απομακρύνουμε** τα ξερά κλαδιά από τα δένδρα και τους θάμνους.
- **Μην αφήνουμε** τα κλαδιά των δένδρων να ακουμπούν στους τοίχους, τη στέγη και τα μπαλκόνια του σπιτιού αφήνοντας απόσταση τουλάχιστον 5 μέτρων από το σπίτι.
- **Απομακρύνουμε** τη δεινρόδη και θαμνώδη βλάστηση γύρω από το κτίσμα σε απόσταση τουλάχιστον 10 μέτρων εφόσον οι εργασίες καθαρισμού της φυσικής βλάστησης που επιβάλλονται για την προστασία των κτιρίων δεν προσκρούουν σε καμία περίπτωση στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.
- Τα καλύμματα στις καμινάδες και τους αεραγωγούς του σπιτιού να είναι από άφλεκτο υλικό ώστε να μην διεισδύσουν σπινθήρες.
- **Τοποθετούμε** τα καυσόξυλα σε κλειστούς και προφυλαγμένους χώρους.

- **Προμηθευτούμε** τους κατάλληλους πυροσβεστήρες.
- **Εξοπλιστούμε** με σωλήνα ποτίσματος με μήκος ανάλογο της περιοχής που θέλετε να προστατεύσουμε.

Τα δάση διατηρούν σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, αμβλύνοντας τις επιπτώσεις της, μειώνουν την επίδραση των ακραίων καιρικών φαινομένων και είναι απαραίτητα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, ενώ η απουσία τους μπορεί να επιτείνει το φαινόμενο της ερημοποίησης. Τα δάση δεν έχουν ανεπτυγμένους μηχανισμούς αναγέννησης με αποτέλεσμα να χρειάζεται η ανθρώπινη παρέμβαση για την αποκατάστασή τους (αναδάσωση). Τα δάση πλήττονται από την κλιματική αλλαγή ενώ ταυτόχρονα αποτελούν και μία από τις πρώτες γραμμές άμυνας απέναντι σε αυτή. Πρέπει να υπάρξει τόσο **ιδιωτική** όσο και **δημόσια πρωτοβουλία** για τη δημιουργία αντιπυρικών ζωνών, παροχή πλήρους ενημέρωσης για τη βελτίωση της γνώσης για τα δάση ενώ ιδιαίτερα σημαντική είναι η ενίσχυση του Πυροσβεστικού Σώματος με προσωπικό και τεχνολογικό εξοπλισμό.

Για να έχουμε όλοι το δικαίωμα για ένα υγιές και βιώσιμο οικολογικά περιβάλλον. Για μια κληρονομιά που θα την απολαύσουν και οι επόμενες γενιές.

Με μεγάλη χαρά διαβάσαμε το κείμενο του συντοπίτη μας κυρίου **Ηλία Σπυρόπουλου** στην τοπική εφημερίδα «**Λαμιακός Τύπος**» για την εφημερίδα «**Το Βελούχι**». Τα λόγια του πολύ τιμητικά, τόσο για την εφημερίδα, όσο και για την προσπάθεια που καταβάλλουν τα εκάστοτε Δ.Σ. για το χωριό και τον τόπο. Ακολουθεί αυτούσιο το κείμενο. Από το παρόν Δ.Σ. σας ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς.

«Υστερα από 32 χρόνια συνεχούς κυκλοφορίας ο Πολιτιστικός Σύλλογος Νεοχωριτών – Τυμφρηστού συνεχίζει να εκδίδει κάθε εξάμηνο την εφημερίδα ΒΕΛΟΥΧΙ, η οποία αναφέρεται, στην παράδοση, στην Ιστορία του χωριού, αλλά και στα σημερινά δρώμενα αυτού, που δυστυχώς τους περισσότερους μήνες του χρόνου κατοικείται από ελάχιστους κατοίκους.

Ο πολιτιστικός μας σύλλογος από της ιδρύσεώς του και της έκδοσης της εφημερίδας, προσπαθεί με κάθε τρόπο να κρατηθεί στη ζωή αυτός ο ευλογημένος τόπος. Να υπάρχει και να ποτίζει τις ρίζες της παράδοσης όπως το πράττει από τότε που οι πρώτοι κάτοικοι δημιούργησαν τον πρώτο υποτυπώδη οικισμό. Και η σημερινή δραστήρια και δημιουργική πρόεδρος του Συλλόγου κ. Χάιλα Μυρσίνη μαζί με όλο το Δ/κό Συμβούλιο σ' αυτόν τον τομέα δραστηριοποιούνται, προσπαθώντας να διατηρήσουν το φως, έστω και ακτίνες όχι τόσο φωτεινές, όσο όταν κατοικούσαν από πολλούς – πολλούς κατοίκους και εξέπεμπε ακτινοβολία δημιουργική, ακτινοβολία διατήρησης παραδοσιακών θεσμών και γιατί όχι πνευματική ακτινοβολία.

Και άλλη φορά παλαιότερα ο γράφων στη φιλόξενη εφημερίδα μας το ΛΑΜΙΑΚΟ ΤΥΠΟ είχε αναφερθεί στην εφημερίδα ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ και στη σπουδαιότητα

Αναφορά του Ηλία Σπυρόπουλου στην εφημερίδα «Λαμιακός Τύπος»

που αποδίδει στην έκδοσή της. Το κάθε φύλλο αυτής της μικρής εφημερίδας είναι και ένα ιστορικό ντοκουμέντο του μικρού μας τόπου, που σήμερα δεν το αντιλαμβανόμαστε. Στις ημέρες μας γράφονται και διαβάζονται πολλά με ηλεκτρονικό τρόπο και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την πρόοδο και την ηλεκτρονική εξέλιξη. Μετά από λίγα χρόνια ίσως αυτά να έχουν σβηστεί, να έχουν χαθεί. Γράφω ίσως διότι μπορεί να υπάρξει τρόπος να αποθηκεύονται στους αιώνες.

Εκείνο που σήμερα γνωρίζω είναι, ότι η εφημερίδα μας με την έντυπη κυκλοφορία της, κάπου στο μέλλον θα υπάρχει σε κάποιο αρχείο θα βρίσκεται για να φέρνει τις επόμενες γενιές στα παλιά.

Όσοι ασχολούμαστε με την έρευνα, την παράδοση και τις ρίζες μας, που είναι τα θεμέλια τούτου του τόπου, σε τέτοια αρχεία ανατρέχουμε φτάνοντας μέχρι τα Γενικά αρχεία του Κράτους για να συλλέξουμε διάφορες πληροφορίες.

Και συναντάμε έκπληκτοι φύλλα εφημερίδων εκδοθέντα με πρωτότυπα μέσα, πριν από διακόσια και περισσότερα χρόνια.

Σ' αυτά αναγράφονται σπουδαία γεγονότα τοπικά ή και γενικότερα. Να λοιπόν, που βρίσκεται η Ιστορία. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ η εφημερίδα μας, πρέπει να εκδίδεται και πρέπει να πλουτίζεται με γεγονότα του σήμερα, διότι αυτά θα κληρονομήσουν τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, οι επόμενες γενιές, ώστε να γνωρίζουν τι υπήρχε στο χωριό τους, πού

ζούσαν οι πρόγονοί τους, τις ασχολίες τους, τα πολιτιστικά, τα θρησκευτικά δρώμενα, τα ήθη και έθιμα και ότι άλλο θα επιζητούν και θα είναι στα ενδιαφέροντά τους.

Πρέπει να ζήσει και να υπάρχει αυτός ο μικρός μας τόπος και αυτή η εφημερίδα θα είναι η κληρονομιά μας στις επόμενες γενιές.

Και απευθυνόμενος και στους συγχωριανούς μου αλλά και σε συμπολίτες που κατάγονται από ερημωμένα χωριά όπως το δικό μου, τους προτρέπω. Αν εκδίδουν οι πολιτιστικοί τους σύλλογοι τοπική εφημερίδα, στη βιβλιοθήκη μας και σήμερα έχουμε βιβλιοθήκες στα σπίτια μας, το πρώτο βιβλίο, που πρέπει να ξεχωρίζει και να τη στολίζει, να είναι ο τόμος με τις μικρές εφημερίδες του χωριού τους.

Για το γράφοντα αυτό ισχύει.

Τι να το κάνω αν τη στολίζουν πανάκριβα βιβλία. Όταν λείπει η δική σου Ιστορία, η Ιστορία του μικρού σου τόπου, οι ρίζες σου, όλα τα άλλα είναι ελάσσονος σημασίας.

Παράκληση θερμή προς όλους τους πολιτιστικούς συλλόγους όλων των ερημωμένων χωριών της χώρας να συνεχίσουν να υπάρχουν, να δραστηριοποιούνται όσο το δυνατόν καλύτερα, να εκδίδουν έντυπα, ώστε να υπάρχει κάποια ζωή στην ύπαιθρο χώρα, η οποία πάντα υπήρξε ο πυλώνας στον οποίο στηρίχτηκε και συνεχίζει να στηρίζεται τούτος ο τόπος, αλλά και γιατί όχι και το Ιστορικό μας γίνεσθαι».